

ČESKÁ REPUBLIKA ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Milanem Podhrázkým v právní věci **žalobkyně: M. K.**, bytem R., P., zastoupené JUDr. Petrem Košťálem, advokátem se sídlem Střelecká 26, Příbram, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 12. 2014, čj. X,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 1. 12. 2014, čj. X, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku ve výši 9.355 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, a to k rukám JUDr. Petra Košťála, advokáta

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se žalobou podanou ke zdejšímu soudu domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl její námitky a potvrdil své předchozí rozhodnutí ze dne 17. 9. 2014, čj. X, kterým zamítl žádost žalobkyně o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“), neboť její pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.

Žalobkyně poukázala na to, že napadené rozhodnutí vychází z posudku o invaliditě vypracovaného lékařem žalovaného dne 20. 11. 2014, který jako rozhodující příčinu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti uvedl postižení svalové a kosterní soustavy, onemocnění zad a páteře dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Tento závěr však byl učiněn bez odpovídajícího podrobného zkoumání jejího zdravotního stavu. Zdravotní obtíže žalobkyně (bolesti páteře, obou horních končetin a levé dolní končetiny) i omezení pohybu přetrvávají a postupně dochází k jejich zhoršení. Podle žalobkyně je

hodnocení posudkového lékaře v rozporu s lékařskými nálezy, které k žalobě přiložila (lékařská zpráva MUDr. N. ze dne 18. 12. 2014, výsledky magnetické rezonance krční páteře zpracované MUDr. Š. z 20. 1. 2015, zpráva o kontrole u MUDr. Ch. z 14. 1. 2015, zpráva neurologické ambulance nemocnice Příbram z 26. 1. 2015). Žalobkyně uvedla, že hodnocení posudkového lékaře je v rozpor s uvedenými lékařskými zprávami. Hodnocením se přitom má zjišťovat, zda jde o zánětlivé, systémové nebo degenerativní postižení, jeho lokalizaci, rozsah a tíži, stupeň strukturálního postižení, zda je postižen jeden nebo více kloubů, postižení funkce kloubů, přítomnost mimokloubních příznaků a stupeň alterace celkového stavu. Je nutno vzít v úvahu i dosavadní vývoj postižení, tzn. rychlost progresu, odpověď na léčbu a případné komplikace léčby. Jak vyplývá z lékařské dokumentace, je žalobkyně těžce omezena v jejích denních aktivitách, má maximálně šetřit páteř, a není tedy schopna vykonávat pracovní činnost; do budoucna by se navíc měla podrobit další operaci páteře, neboť operaci v roce 2013 nebyly její zdravotní obtíže odstraněny. Podle žalobkyně její celkové funkční postižení pohybového systému odpovídá postižení uvedenému v kapitole XIII, oddílu E, položky 1d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Žalobkyně uzavřela, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a došlo k porušení § 39 zákona č. 155/1995 Sb.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě konstatovala, že v dané věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí závislé především na odborném lékařském posouzení a provedení důkazu posudkem příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“).

Při prvním jednání ve věci u soudu žalovaná setrvala na svém vyjádření k žalobě. Žalobkyně pak při jednání v reakci na posudek posudkové komise, který nechal soud v řízení vypracovat, upozornila na to, že v průběhu roku 2015 opětovně požádala o přiznání invalidního důchodu, přičemž dle posudku OSSZ Příbram u ní došlo k poklesu pracovní schopnosti o 35%, na základě čehož jí žalovaná rozhodnutím ze dne 31. 12. 2015 přiznala invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Zdravotní stav žalobkyně posuzovaný v roce 2015 se nijak významně nezměnil, neproběhl žádný operativní zákrok a nedošlo ani k jiné léčbě. Žalobkyně proto nesouhlasí s tím, že je invalidní až od roku 2015, protože její zdravotní stav byl shodný již v roce předchozím. Poukázala na to, že v době, kdy byla dle posudku OSSZ invalidní, posudková komise její invaliditu neshledala. Žalobkyně zdůraznila, že její zdravotní problémy trvají od roku 2013.

Při dalším jednání u soudu pak žalobkyně v návaznosti na doplňující posudek a srovnávací posudek jiného pracoviště posudkové komise, které nechal soud v řízení zpracovat, odkázala na svá dosavadní podání a setrvala na svém návrhu. Žalovaná se při jednání k věci vyjádřila tak, že ponechává rozhodnutí na úvaze soudu.

Ze správního spisu soud v dané věci ověřil, že žalobkyně dne 16. 7. 2014 podala žádost o invalidní důchod. V řízení o této žádosti byl její zdravotní stav posouzen OSSZ Příbram (posudek ze dne 29. 8. 2014, čj. LPS/2014/2455-PB_CSSZ), podle něhož žalobkyně není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%, přičemž rozhodující příčinou dlouhodobého nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Na základě toho žalovaný shora již označeným rozhodnutím ze dne 17. 9. 2014 žádost žalobkyně zamítl. Proti tomuto rozhodnutí podala

žalobkyně dne 22. 10. 2014 námitky s tím, že nebyl řádně posouzen její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. V řízení o těchto námitkách pak nechal žalovaný zpracovat další posudek o zdravotním stavu žalobkyně (posudek ze dne 20. 11. 2014, čj. LPS/2014/917-NR-STC_CSSZ), který, pokud jde o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu i míru poklesu pracovní schopnosti, dospěl ke shodnému posudkovému závěru jako posudek OSSZ. V návaznosti na to pak žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím námitky žalobkyně zamítl a potvrdil své prvostupňové rozhodnutí.

Jak soud dále zjistil z rozhodnutí žalované ze dne 30. 12. 2015, čj. X, které žalobkyně soudu předložila, byl jí od 28. 7. 2015 přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 3.170 Kč měsíčně, neboť podle posudku OSSZ Příbram z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla o 35%. Podle tohoto posudku (ze dne 27. 11. 2015, čj. LPS/2015/1187-PB_CSSZ) je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti zdravotní postižení dle kapitoly XIII oddílu E položky 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity.

Krajský soud v Praze na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)].

Vzhledem k tomu, že žalobkyní uplatněné žalobní námitky se týkají posouzení jejího zdravotního stavu, je nutno předeslat, že posouzení toho, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav či posouzení míry poklesu pracovní schopnosti, je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám; tedy sám zdravotní stav žalobce nepřezkoumává, ani tak činit nemůže. Zdravotní stav a pracovní schopnost pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Posudková činnost předpokládá odborné lékařské znalosti a znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudek vypracovaný posudkovou komisí je jedním z důkazů v soudním řízení a soud jej hodnotí podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 4 Ads 13/2003-54, čj. 6 Ads 158/2012-24, případně čj. 6 Ads 11/2013-20). Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží.

Soud s ohledem na výše reprodukovanou argumentaci žalobkyně doplnil v dané věci dokazování předně o posudek posudkové komise (pracoviště v Praze) ze dne 3. 3. 2016, čj. 2015/4534-PH. Podle tohoto posudku k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní, neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

Vzhledem k tomu, že shora zmíněný posudek OSSZ Příbram ze dne 27. 11. 2015 v řízení o nové žádosti žalobkyně zařadil její zdravotní postižení pod položku 1c, oddílu E, kapitoly XIII přílohy vyhlášky o posuzování invalidity (pokles pracovní schopnosti žalobkyně o 35 % s přihlédnutím k poruše statiky a dynamiky, insuficienci svalového korzetu, recidivujícím projevům kořenového dráždění a pokračující diagnostice a léčbě otoků levé horní končetiny), zatímco citovaný posudek posudkové komise ze dne 3. 3. 2016 potvrdil kvalifikaci postižení žalobkyně správními orgány obou stupňů v předchozím řízení o původní žádosti (tedy zařazení pod položku 1b, oddílu E, kapitoly XIII přílohy vyhlášky o posuzování invalidity s procentním poklesem pracovní schopnosti 20 %) a v souvislosti s tvrzením žalobkyně, že od podání předchozí žádosti nedošlo ke změně jejího zdravotního stavu, změně léčby ani k lékařskému zákroku, požádal soud posudkovou komisi o doplnění důvodů vysvětlujících odlišnou kvalifikaci zdravotního postižení žalobkyně v obou posudcích.

V reakci na to vyhotovila posudková komise (pracoviště v Praze) doplňující posudek ze dne 20. 4. 2017, čj. 2016/5401-PH, v rámci něhož setrvala na tom, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní, přičemž rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení dle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Tento posudek ovšem jakkoliv nepopřel stěžejní argument žalobkyně, že od podání původní žádosti nedošlo ke změně jejího zdravotního stavu, změně léčby ani k lékařskému zákroku, čímž odůvodňuje existenci své invalidity již při podání původní žádosti. Soud proto požádal posudkovou komisi (pracoviště v Plzni) o srovnávací posudek se zaměřením na důvody vysvětlující odlišnou kvalifikaci zdravotního postižení žalobkyně v obou zmíněných posudcích.

Soud pak tedy v návaznosti na to dále doplnil dokazování v dané věci o posudek posudkové komise (pracoviště v Plzni) ze dne 28. 8. 2017, čj. 2017/1101-PL, která po osobním vyšetření žalobkyně odborným lékařem z oboru neurologie a po rozboru předložených lékařských zpráv (včetně zpráv předložených v řízení před soudem) uzavřela, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., přičemž šlo o invaliditu prvního stupně. Posudková komise v posudku po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a relevantních údajů z lékařských zpráv, které byly podkladem jejího posudku, konstatovala, že v případě žalobkyně shledala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je polytopní vertebrogenní algický syndrom, CB syndrom levostranný s kořenovou symptomatikou C6/7, suspektní cervikální myelopatie. Dále konstatovala stav po operaci bederní páteře a těžké degenerativní změny hrudní páteře s tím, že žalobkyně je léčena též pro fibromyalgický syndrom. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně posudková komise zhodnotila v rozsahu 35%, a to podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudková komise dále konstatovala, že její závěr není v souladu s prvostupňovým posudkovým hodnocením, a dále ani s hodnocením v námitkovém řízení i hodnocením posudkové komise (pracoviště v Praze). U žalobkyně se podle citovaného posudku jedná o

středně těžké funkční postižení, závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficienci svalového korzetu s často recidivujícími projevy kořenového dráždění s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervu, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení. Posudková komise pak v tomto ohledu mimo jiné uzavřela, že je nesporné, že invalidita žalobkyně existovala již v době podání původní žádosti žalobkyně o invalidní důchod, přičemž její zdravotní stav se po celou dobu podstatně nezměnil.

S ohledem na uvedené závěry posudku posudkové komise (pracoviště v Plzni), v nichž soud neshledal žádné zjevné vady (naopak ve srovnání s předchozími posudky hodnotí tento posudek jako přesvědčivý, logický a vycházející z úplných podkladů), je nutno uzavřít, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Žalovaná v napadeném rozhodnutí nedostatečně zhodnotila zdravotní stav žalobkyně k datu podání původní žádosti o invalidní důchod. Proto soudu nezbylo, než napadené rozhodnutí zrušit jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).

V navazujícím řízení, v němž je vázána právním názorem vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), pak žalovaná bude povinna mezi podklady svého rozhodnutí přihlídnout mimo jiné právě i k citovanému posudku posudkové komise (pracoviště v Plzni) ze dne 28. 8. 2017 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, přiznal náhradu nákladů řízení odpovídající odměně jejího zástupce, a to v celkové výši 9.355 Kč. Jedná se v souladu se specifikací nákladů předloženou žalobkyní o odměnu za 4 úkony právní služby po 1.000 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsí žaloby a účast u dvou jednání u soudu – § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb.], k čemuž soud přičetl paušální částku jako náhradu hotových výdajů ve výši 4 x 300 Kč (§ 13 odst. 3 citovaného vyhlášky), dále náhradu za promeškaný čas v délce 8 půlhodin ve výši 8 x 100 Kč (§ 14 citované vyhlášky) a náhradu jízdních výdajů v celkové výši 1.731 Kč [za rok 2016 se skládající ze základní náhrady ve výši 494 Kč (cesta z Příbrami do Prahy a zpět, celkem 130 km) a z náhrady výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu ve výši 381 Kč (§ 1 a § 4 vyhlášky č. 385/2015 Sb.), a za rok 2017 se skládající ze základní náhrady ve výši 507 Kč (cesta z Příbrami do Prahy a zpět, celkem 130 km) a z náhrady výdajů za spotřebovanou pohonnou hmotu ve výši 349 Kč (§ 1 a § 4 vyhlášky č. 440/2016 Sb.)]. Vše shora uvedené navýšeno o odpovídající 21% DPH ve výši 1.624 Kč.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 27. září 2017

JUDr. Milan Podhrázký, v. r.
samosoudce

Za správnost:
P. Š.